

Nr 495/1991

Given i Helsingfors den 8 mars 1991

Förordning

om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark

På föredragning av jord- och skogsbruksministern stadgas med stöd av 3 § 3 mom. samt 4 och 17 §§ lagen den 26 maj 1978 om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/78):

1 §

Är det fråga om ett område för vars förvärv krävs markförvärvstillstånd och för vars del kommunen kan nyttja sin förköpsrätt i enlighet med förköpslagen (608/77), skall det behöriga landsbygdsdistriktet utreda om kommunen nyttjar sagda rätt.

Har jord inom två eller flera landsbygdsdistrikts verksamhetsområde överlåtits genom en och samma överlåtelsehandling, är det landsbygdsdistrikt behörigt inom vars område största delen av den överlåtna jorden är belägen.

2 §

Vid prövning av när jord skall anses ha anskaffats som tillskottsområde för en eller flera personer som helt eller delvis får sin utkomst av det gårdsbruk som de bedriver skall i fråga om avståndet till tillskottsområdet och maximistorleken på den gårdsbruksenhet som bildas iakttas samma principer som i långivningsverksamheten enligt landsbygdsnäringslagen (1295/90). Från det avståndskrav som iakttas i sagda långivningsverksamhet kan dock avvikelse göras, om tillskottsområdet kommer att skötas med eget arbete av köparen och förvärvet av området inte kan anses uppenbart oändamålsenligt med hänsyn till användningen av jorden och skiftesläggningen.

Är det endast fråga om skogsbruk skall jorden inte anses ha anskaffats som tillskottsområde enligt 3 § 2 mom. 1 punkten lagen om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (391/78), nedan markförvärvslagen, om köparen är en person som uppenbart får en tillräcklig och bestående utkomst av något annat än skogsbruk.

Köparen ases ha anskaffat jorden i enlighet med 3 § 2 mom. 3 punkten markförvärvslagen i syfte att själv använda den för gårdsbruk, om han börjar bo på den lägenhet som han förvärvat och andra omständigheter inte visar att han uppenbart inte är förmögen att bedriva gårdsbruk. Om han inte besätter sig på lägenheten, skall han för tillståndsmyndigheten lägga fram en utredning om att han trots det har förutsättningar att själv bedriva gårdsbruk på den förvärvade lägenheten.

3 §

Jorden skall anses vara lämplig att i enlighet med landsbygdsnäringslagen användas till förstorande av en gårdsbruksenhets areal och markförvärvstillstånd kan på denna grund förvägras, om jorden enligt ovan nämnda lag med beaktande av omständigheterna är av betydelse när det är fråga om förstorande av gårdsbruksenheterna för dem som kan komma i fråga som förvärvare av jorden och om den i fråga om avståndet lämpar sig väl som tillskottsområde till nämnda gårdsbruksenheter samt om förvärvet av tillskottsområdet kan bedömas vara ekonomiskt ändamålsenligt. Om det är fråga om ett skogstillskottsområde förutsätts dessutom att området inte är virkesfattigt, varvid dock även områdets eventuella avsevärt fördelaktiga läge i förhållande till ovan nämnda

lägenheter skall beaktas.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. kan beviljande av tillstånd dock i allmänhet anses vara ändamålsenligt om området är inneslutet i eller till stor del gränsar till köparens marker och om området inte är särskilt lämpligt för att förstora lägenheternas areal för de personer som kan erhålla tillskottsområde. Köparen skall härvid vara en person som bedriver jord- eller skogsbruk som huvud- eller bisyssla, eller ett skogsindustriellt företag. Med skogsindustriellt företag avses ett företag som bedriver industri som använder trä eller därav framställt halvfabrikat som råvara eller som bedriver virkesanskaffning i samband härmed.

4 §

Är köpeskillingen i ett markförvärvstillståndsärende större än 1 000 000 mk och anser landsbygdsdistriktet att tillståndet skall förvägras, skall distriktet hänskjuta ärendet till jordbruksstyrelsen för avgörande inom två månader från den dag köpebrevet undertecknades. Är det härvid dock fråga om ett sådant fall som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten markförvärvslagen, skall landsbygdsdistriktet utan dröjsmål och senast inom sex veckor från den dag köpebrevet undertecknats hänskjuta ärendet till handläggning i vederbörande kommunstyrelse.

Konstaterar ett offentligt köpvittne eller landsbygdsdistriktet att det är fråga om ett sådant fall som avses i 2 § 2 mom. 1-3 eller 5 punkten markförvärvslagen skall vederbörande utan dröjsmål skriftligen meddela köparen att förvärvet inte är beroende av tillstånd. Ett offentligt köpvittne kan anses ha fullgjort denna skyldighet också när han har antecknat saken i köpebrevet.

5 §

Anser kommunstyrelsen att markförvärvstillstånd inte behövs, skall den utan dröjsmål lämna köparen intyg häröver.

6 §

Vad som stadgas i 4 § 1 mom. första meningen och i 2 mom. iakttas på motsvarande sätt när det är fråga om meddelande av förhandsbesked som avses i 12 § markförvärvslagen, dock så att i fall som avses i 4 § 1 mom. första meningen den utsatta tiden om två månader räknas från den dag då ansökan om förhandsbesked tillställts lantbruksbyrån samt att meddelande som avses i 2 mom. skall lämnas till jordägaren.

7 §

Närmare föreskrifter och anvisningar om verkställigheten av denna förordning meddelas av jordbruksstyrelsen.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 18 mars 1991.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 24 november 1978 om rätt att förvärva jord- och skogsbruksmark (886/78) jämte ändringar.

Helsingfors den 8 mars 1991

**Republikens President
Mauno Koivisto**

Jord- och skogsbruksminister Toivo T. Pohjala

